

ALEX GRAFIX GALLERIA

Ajomäentie 18, Hämeenkoski
Kuvataidetta,
kirjoja

Kirja, josta puhutaan! JOHANNEKSEN PORSAA

2000-luvun kovin satiiri
20 euroa
postitse 30 euroa

SYNAPTORI

Eutanasia on ajankohtainen

Toukokuussa 2024 Suomen Lääkäriliiton valtuusto ottaa kantaa eutanasiaan. Liittoon kuuluvat melkein kaikki lääkärit, ja se edustaa lääkärin mielenpainetta.

Lääkäriliitto on suhtautunut kielteisesti eutanasiaan. Keväällä 2024 liiton ylimmän päätöksentekovelimen rohkeus tuskin riittää myönteisen päätöksen tekemiseen.

Toki tiedetään, että lääkäreiden suhtautuminen eutanasiaan on muuttunut myönteisemmäksi, mutta vastustus on edelleen voimakasta.

Käsitteet

Kun vaikeasti ja parantumattomasti sairas, järjevä ihminen haluaa vapautua tuskistaan, *eutanasiassa* hän saa lääkäriltä apua, jotta saa kuolla. Hänelle annetaan nukutus ja lääke, joka pysäyttää sydämen. Nukutuksessa tajunta katoaa. Se on samanlainen kokemus kuin kirurgisen toimenpiteen vuoksi tehtävästä nukutuksesta: Ei mitään havaintoja.

Lääkäriavusteinen itsemurha on käytössä Hollannissa. Itsemurha voi olla hyvin harkittu päätös, mutta keino puuttuu.

Itsemurhaa ei jätetä ihmisen itsensä tehtäväksi, koska se ei ole helppoa, ja se voi epäonnistua traagisesti. Päähän ammutusta luodista voi jäädä eloon vammaisena. Tahallissa liikenneonnettomuudessa itsemurhaaja ehkä tappaa sivullisia.

Eutanasia muissa maissa

Kuolemansairaat suomalaiset ovat joutuneet matkustamaan ulkomaille saadakseen eutanasian. Se on kallista ja epätasa-arvoista!

Hollannissa eutanasioita on tehty 1970-luvulta saakka. Nykyisin kuolemantapauksista yli 5 % on eutanasioita. Vuosittain 8500 ihmistä vapautuu kärsimyksistään sen avulla. Kanadassa eutanasia laillistettiin 2016. Eutanasia saa yli 10 000 ihmistä, se on 4 % kuolinsyistä.

Huono ja hyvä kuolema

Ihmisten kärsimystä ei pidä pitkittää, kun sairaus on päätymässä luonnolliseen kuolemaan.

Kuolemansairas sukulaiseni kielsi täysissä sielunvoimissaan lähettämisen keskussairaalaan: ”Ettei vaan laiteta letkuihin ja koneisiin.” Kun hän menetti tajuntansa, hänet kiidätettiin keskussairaalan teho-osastolle letkuihin ja koneisiin. Lääkäri kertoi: - Vedettiin sille 85 täyteen. Joku hölmö lähetti tänne kukkia.

Toivon että kuollessani muistan laulun Elämälle kiitos, sain siltä paljon....

(85 tarkoitti syntymäpäivää)

Eutanasian vastustajat saarnaavat, että oikeus elämään on ylin ihmisoikeuksista. Pitää myös olla oikeus hyvään kuolemaan. Nykyään siihen tarvitaan hyvää onnea. Lapsuteni paras kaveri lähti kotoaan iltakävelyille ja vaipui kuolleena maahan. Ihanteellinen kuolema!

Kuolevien hoitaminen

Yleissairaalapysykiatriassa monet potilaani olivat lähestymässä kuolemaa. Lyhimmillään hoitosuhde oli vuorokauden pituinen. Kun potilas kykeni keskustelemaan, elämän totuuksien rauhallinen käsitteleminen vähensi kuolemanpelkoa.

Toivottavasti eutanasia saadaan kuntoon Suomessa. Oman eutanasian järjestäminen on lääkärille mahdollista, jos on niin huonokuntoinen, että ei kykene. Läheisille ihmisille on parempi, että eutanasian saa virallisessa hoitopaikassa. Suhde omaan kuolemaani: En pelkää selasta, joka on ei-mitään.

Synaptori nro 2/2024 sisältö

Kerran vielä
sivu 2

Kirjat helposti
ja varmasti
sivu 3

Huhtikuu
on kuukausista
julmin
sivu 4

Arjen pieniä
asioita
- huonoja ja hyviä
sivu 5

Kerran uskoin
kuolevani
sivu 6

Kun potilas
valehtelee
sivu 8

Mikä mies on
Jyrki Joensuu?
sivu 9

Jyrki Joensuu

Postiosoite
jyrki.joensuu@jyjoensuu.fi

Kerran vielä

Yleissairaalapsykiatriassa hoidetaan lääketieteen muiden erikoisalojen potilaita. Heillä on psykiatrinen sairaus, tai henkinen vointi on heikentynyt fyysisen sairauden vuoksi. Psykiatrin apu on tarpeen.

Yleissairaalapsykiatrian yksiköitä on isoissa sairaaloissa.

Potilaiden kohtalot ovat joskus äärimmäisen kovia. Nuoren henkilön neliraja-halvaus on koettelemus, jota on vaikea kuvitella. Myös tieto parantumattomasta sairaudesta tai lähestyvistä kuolemasta on ahdistava.

Hoitoa potilaan ehdoilla

Vuonna 2012 työskentelin kahdessa keskussairaalassa yleissairaalapsykiatriassa.

On sanottu, että yleissairaalapsykiatria toimii kuin palokunta. Hoitaja ja psykiatri lähtevät heti sinne missä tarvitaan. Potilasjonoja ei ole.

Joinakin aikoina useimmat potilaani sairastivat kuolemaan johtavaa tautia. Kuolemasta keskusteleminen kuului hoitosuhteeseen, jos potilas halusi. Jokaisen potilaan kohtalo ja tarpeet olivat yksilöllisiä.

En määrännyt potilastapaamisten sisältöä. Ne toteutui-
vat potilaiden ehdoilla. Kaa-
vamaista ”keskusteluapua”
en tarjonnut, mutta usein
johdattelin potilasta ajatte-
lemaan elämänsä parhaita
asioita. Jos mitään muuta
ei ole, muistot ovat voineet
säilyä.

Tyttö metsässä

Syöpää sairastava, vanha nainen tuli miehensä avustamana pyörätuolilla poliklinikalle. Hän ei enää jaksanut kävellä. Meille kehittyi vuorovaikutus, ja potilas muisteli mieluisasti elämänsä hyviä hetkiä.

Pienenä tyttönä hän tykkäsi poimia marjoja metsässä. Se oli ollut parasta! En sanonut, että olen 5-vuotiaasta alkaen ollut sienimies, jonka kori täyttyi nopeasti...

Aleksi Joensuun öljyvärimaalauksen metsässä on kevät. Metsä on metsä aina.

Potilas kuvaili eloisasti loppukesän varhaisia, tuoksuvia aamuja marjaretkillä. Sovimme seuraavan tapaamisen kolmen viikon päähän. Mahtaako hän olla elossa?

Marjassa taas

Tapaamisemme toteutui, ja se jäi viimeiseksi. Potilaani oli voipunut, mutta kehui: - Minä olen käynyt marjoja poimimassa!

Oliko potilas mennyt sekaisin edellisen juttelumme

tuloksena? Ei! Hän raportoi täyttää asiaa, jonka aviomies vahvisti.

He olivat tehneet suunnitelman. Mies auttoi puolison autoon, ja yhdessä he ajoivat marjaiselle seudulle. Perillä mies kanto vaimon mättäälle, ja siinä hän, kyljellään maaten, riipi marjoja astiaan. Hän teki sitä mitä parhaana piti. Ihanaa! Metsä humisi, isot puut huojuivat sinisen taivaan alla. Sammal tuoksui ja marjat tuntuivat sormissa.

Kotiin päästyä mies teki

emännän opastamana mustikkakiisseliä.

Potilaan kertoessa näin mielikuvissani – näen vieläkin – pariskunnan marjaretken. Kyynelet nousevat silmiin. Potilaan lause ”Kävin marjoja poimimassa!” on minulle käsite. Se muistuttaa rohkeudesta ja halusta elää hyvää elämää viimeiseen saakka.

Sain luvan kertoa tarinan muille potilaille. Jotkut hokasivat oman ”marjaretkensä”.

Kirjat helposti ja varmasti

Joka sortin huijaaminen yleisty.
Ei meillä vaan!
Salasanat, käyttäjätunnukset vohkitaan.
Ei meillä!
Pankkitietoja haalitaan rikollisiin
tarkoituksiin. Eikä!
Nettitoimitukset ovat epäluotettavia.
Pöh!
Mitä meillä? Helppoa ja varmaa.

Meidän myyntipaikat

Hämeenkosken Keskuspankki

Keskustie 25, Hämeenkoski
Ti - pe klo 14 - 17 La klo 14 - 16
040 - 96 11 580 tai
jyrki.joensuu@jkjoensuu.fi

Alex Grafix Galleria

Ajomäentie 18, Hämeenkoski
Avoinna joka päivä klo 10 - 20
Viitoitus Keskustieltä Alex Grafix
040 - 96 11 580

Tietokonenurkka

Hämeenkatu 3, Lahti
Kaupan aukioloajat
Tietokoneiden ja oheislaitteiden
erikoisliike
Kirjamyynti yhteistyön hengessä.

Meidän postimyynti

Puhelimitse ei tilauksia,
vaan tilaukset@jkjoensuu.fi
Ostaja ei ota riskejä!
Lisätietoja 040 - 96 11 580

Maksaminen

Rahaa ja pankkikortteja ei käsitellä.
Laskun saa kirjan ostaessa.
Postilähetyksessä on lasku.
Maksat kun ehdit.
Ostajalle helppoa ja varmaa!

Keskuspankin nimi on huumoria, mutta esteetön kulku vakavaa.
Jatkuva, vaihtuva taidenäyttely ja kirjamyynti.

Keskuspankissa myös musisoidaan.

Alex Grafix Galleria Ajomäentiellä ilmastomuutoksen
kourissa huhtikuussa 2024.
Näyttelytilat Aqua ja Tinto ovat samanlaiset.

Rivassa voi istua ja nauttia kesästä.
Jos tulee kuuma, voi mennä järveen.

Aleksi Joensuu maalauk.

Huhtikuu on kuukausista julmin

Ajankohtainen on pian ollutta ja mennyttä. Huhtikuun 1. päivä 2024 ei ollut aprillia. Viikon ajan mielessäni toistui ”Huhtikuu on kuukausista julmin”.

Se on alku T.S. Eliotin runoteoksessa Autio maa.

Thomas Stearns Eliot oli kuuluisa amerikkalainen runoilija-kirjailija. Erityisen merkittäväksi tekee hänet Nobel-palkinto, koska hän sai sen vuonna 1948. Se on minulle tärkeä vuosi, syntymävuoteni.

Eliotin julma huhtikuu

En ryhdy kuuluisaa runoa suomentamaan. Tuskin osaisin tehdä sen kunnolla.

Eliotin tekstit eivät kuulemma ole helppoja kääntää. Tarkastellaan kuitenkin.

April is the cruellest month, breeding. Tällainen on ensimmäinen säe alun perin. Suomennoksesta puuttuu siittäminen, hedelmöitys, breeding.

Runossa on ristiriitoja ja samanaikaisia erilaisia sisältöjä. Siinä kerrotaan lumen alla mukavasti säilyneistä, levänneistä juurinystryöistä. Samaan aikaan, huhtikuussa, sireenien versot syöksyvät ylös maasta. Olento on lepotilassa ja kasvaa hurjasti – ristiriita. Niin vallitsee ristiriita cruellest ja breeding välillä.

Runon kuvastoon ilmestyy ihmisiä eri ajoilta, ja eri-ikäisinä. Useiden kielten sanat vilahtelevat. Kiinnostunut lukija löytää englanninkielisen runon googlettamalla T.S.Eliot.

Minun huhtikuuni

Huhtikuun ”julmuus” hokutteli kulkemaan kotirannalle ja seisoskelemaan laiturilla, jota jäätynyt järvi ympäröi. Sen kummempia miettimättä alkoivat sanat ilmestyä mieleen.

Henkilöhistoria selittänee runoilun hyisellä rannalla. Hämeenkoskella, jokaisena aamuna, vapusta marraskuuhun, olen 40 vuoden aikana uinut järvessä. Aamulla sängystä suoraan järveen. Siitä alkaa oikea päivä. Kesäpäivinä uin monta kertaa. Kun järvi jäätyy, en edes yritä siinä uida.

Uinti on kuulunut elämäni. Missä maassa olenkaan matkustellut tai elänyt, uima- paikan löysin aina. Viimeisenä opiskeluvuonna Sveitsissä

asuin maatalon vintillä ilman kylppäriä. Pesuilla kävin Aare-joessa.

Viisivuotiaana minusta tuli uimari. Olen uinut järvissä, joissa ja merissä. Kattegatissa olin vähällä hukkua 8-vuotiaana, kun merivirta kuljetti kauas rannasta. Ei jäänyt pelkoa. Vesi on rakas syli. Sille teen rakkausrunon. Tämä on versio 10. tai 20.

Julmasti minut torjut, et syliäsi avaa, kova! Talvi eroamme jatkaa En avantoa hakkaa, odottamaan jään, kevät! sulattaa jään, ja vappuna vapaudut. Toukokuu! kuukausista jaloin, silloin paljain jaloin luokses juoksen ja sinuun sukellan!

Arjen pieniä asioita - huonoja ja hyviä

Toimin 22 vuotta vastaavana työterveyslääkärinä. Etsin aina työperäisiä ongelmia ratkaistavaksi. Tein 10 vuotta omassa tuotantoyhtiössä Delta Video Oy:ssä Työturvallisuuskeskuksen ja Työterveyslaitoksen tilaamia koulutusvideoita. Videoni Työperäinen syöpä voitti maailmanlaajuisen ohjelmakilpailun.

Minuun on iskostunut pysyvä hinku havaita ja ratkoa ongelmia, isoja ja pieniä. Motiivi nousee ihmetyksestä: Jos jokin asia voidaan tehdä hyvin, miksi se tehdään huonosti?

Pahviset pakkaukset

Keittiön tasoille ja lattialle ilmestyy toistuvasti kaurahiutaleita. Se johtuu pakkauksen aukon muodosta. Aukon reunan taakse kätkeytyy hiutaleita, jotka putoavat, kun pakkauksen nostaa hyllylle. Turha vika.

Lääkejauheen pakkauksen repäisylinjaa käyttäessä sisältö valuu hukkaan. Valmistajan pitäisi suositella saksia, laittaa saksien kuva linjalle.

Näppäimistön vika

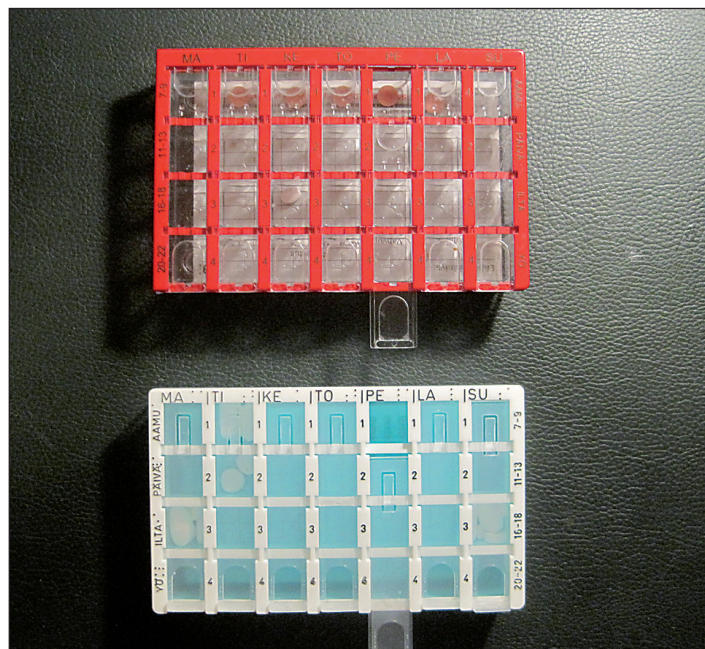
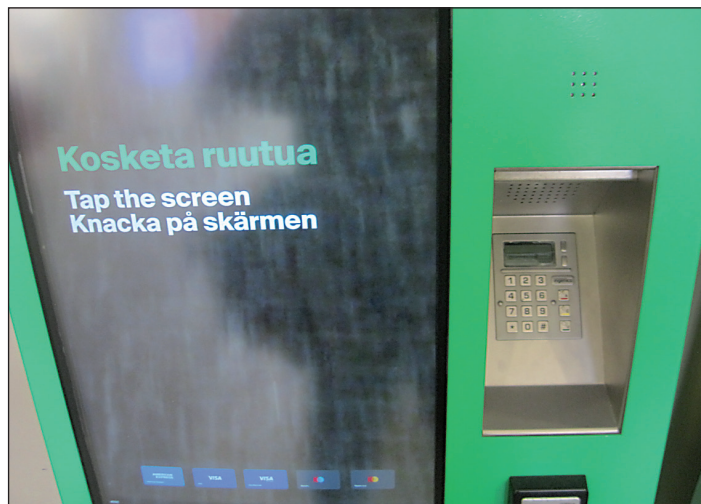
Tietokoneella kirjoittaessa alkaa yhtäkkiä ilmestyä ISOJA KIRJAIMIA. Caps Lock on mennyt päälle. Saahan sen pois. Pienen, mutta toistuvan harmin syy on näppäimistön kapea rako A-kirjaimen ja Caps lock välissä. Turha vika. Tulitikkua havainnollistaa.

Silmälasit, heti!

Ulkosalla liikkuen ihmiset eivät käytä lukulaseja. Ne ovat salkussa tai taskussa tai kotona. Kun he menevät ostamaan junalipun automaatista, se houkuttaa isolla, selkeällä tekstillä. Mutta vehkeen onkalon syvyydessä onkin hyvin pientä tekstiä! Täytyy kaivaa lukulasit salkusta. Tarpeetonta tyhmyyttä. On älytöntä käyttää samassa laitteessa isoa ja pirun pientä tekstiä.

Hyvä ja huono dosetti

Lääkehoidon onnistumiselle on tärkeää oikea annostelu. Dosetti on mainio täsmällisen annostelun ja muistamisen apuväline. Dosetin voi ottaa kätevästi mukaan. Punaisen dosetin kansiliuska pysyy hyvin kiinni. Vihreän dosetin kansi on hervoton, ja lokeroista tabletit tipahtavat pois. Tablettikasa laukun pohjalla menee hukkaan. Suunnitteluvika.

Kerran uskoin kuolevani

Kukaan ei ole kertonut, millaista on olla kuollut. Kokemusperäisiä tarinoita sydämen pysähdyksistä ja hukkumisista on kerrottu. Ne eivät ole kokemuksia kuolemasta, ihmisten elämä on jatkunut.

Tiedän, miltä tuntuu kun **uskoo kuolevansa**. Kuolemani jäi vähää vaille.

Kuoleman tajuamiseen ei kuulunut kuolemanpelkoa. Pelko on kauhean tapahtuman ennakointia ja auttaa välttämään vaaraa. Kun kuolee, on pelon oikea, hyödyllinen aika mennyt ohi. Sairaaloissa olen nähnyt ihmisten kuolevan hyvin rauhallisesti.

Putoaminen

Opiskelin lääkäriksi Sveitsissä, ja valmistuin Bernistä. Bernin yliopistossa vaikutti aikoinaan Albert Einstein.

Kesäkuussa 1969 suomalaiset opiskelijat järjestivät juhannusjuhlan järjestöomassa paikassa. Se oli suuri luola Sarine-joen korkealla rantatörmällä. Luolan edustalla oli tasanne, luonnonmukaisesti ilman kaiteita. Joen rannalle oli 20 metrin pudotus – kuin talon 6. kerroksesta.

Yön saavuttua humalatila saavutti useimmat osallistujat. Yksi kaveri horjahti tasanteen reunalta ja jäi puskaan roikkumaan. Kolme auttajaa kiskoi hänet turvaan. Hyötysuhde oli huono! Tasanteelle turvaan jäi pelastettava, ja auttajat putosivat rotkoon. Olin yksi heistä.

Miten näille kolmelle kävi? Yksi putosi jokeen, molskis! Hänestä tuli Merivoimien ylilääkäri. Toinen putosi rannalle, ja hänestä tuli sisätautien ylilääkäri. Minusta tuli mielenterveysjohtaja. Tätä ei pidä ymmärtää kannustukseksi ”Pudotkaa korkealta, niin pärjätte urallanne”.

Rytinä ja äkkipysähdys

Kun putoamiseni jatkui ja jatkui, tajusin että nyt kävi kehnosti. Rymistelin puun läpi. Oksiin jäi vaatteiden riekaleita ja pintanahat takapuolestani. Vapaata pudotusta jatkui rantatörmälle.

Laskuvarjohyppyä har-

rastava kaveri oli kertonut, että maahan tullessa hän kierähtää. En tiedä, osasinko. Tömahdin jalat edellä penkalle ja menin sellaiseen mykkyrään, että en pystynyt hengittämään. Polvitaiepeet olivat niskan takana.

”Kuolen. Olisin halunnut elää pitempään. Aiheutan äidille surun.”

Kuulin kummaa korinaa ja vinkunaa. Se lähti minusta. Yritin hengittää.

Olin välillä tajuttomana. Seppo, tuleva lääkintäkom-

modori oli uinut joesta rannalle ja konttasi luokseni. Hän oikoi minut kääntäen jalat alas niskan takaa. Se helpotti hengittämistä. Muuten olisin tukehtunut. Rintalasta, kylkiluut ja paljon muuta oli murtunut.

”Kukaan ei selviä hengissä”

Jyrkanteen yläpuolelle tulivat poliisit ja ambulanssit. Pelastusmiehet sanoivat, että ei kannata pimeässä ryhtyä vaarallisiin operaatioihin. -

Täällä on moni pudonnut. Kukaan ei selvinnyt hengissä.

Alhaalta kuului: - Perkele!

Sepon oikomishoidon ansiosta olin elossa ja sain vedetyksi henkeä. Pelastustoimet olivat tosiaan vaarallisia. Lähes pystysuorassa rinteessä opiskelutoverit kiskoivat ylhäältä ja toiset työnsivät alhaalta. Kynteni katkeilivat kiskoessani ruumistani ylös. Kipua ei tuntunut. Ylhäällä talutettuna kävelin ambulanssiin. Edessä olivat elämäni kovimmat tuskat.

Sarine-joki virtaa silloisen kotikaupungin Fribourgin läpi. Onnettomuus tapahtui 15 km päässä. Joen törmä oli loivempi kuin kuvassa ja rannalla laskeutumispaikka.

Kirjat Alex Grafix Galleriassa Tietokonenurkassa ja postimyynnissä

Janne Valkeeniemi, lääkäri, ihminen

Jyrki Joensuun suurteos, sidottu, 680 sivua

Päähenkilö on ristiriitainen persoona Janne Valkeeniemi, sisätautien ja psykiatrian erikoislääkäri. Valkeeniemi on loistava, luovuuttaan hyödyntävä psykiatri, jonka menestys potilastyössä saa kadehtijat pois tolaltaan. Hän on myös hankala tyyppi.

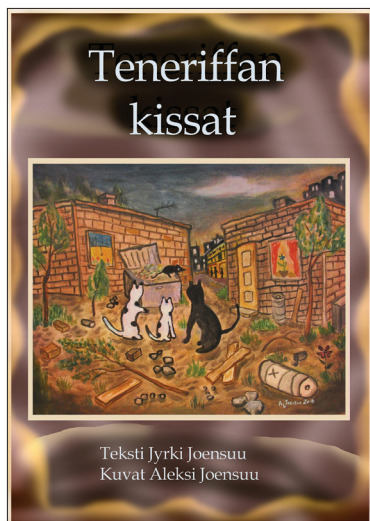
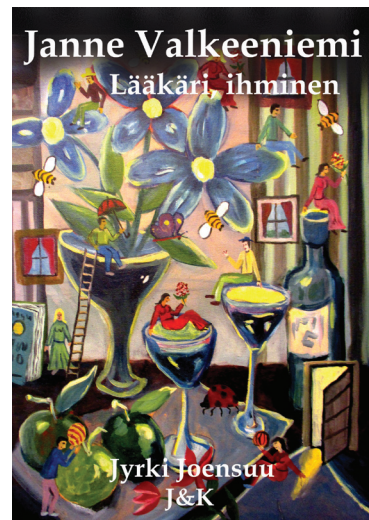
Kirjassa on 300 huumorikohtaa.

Suomen Lääkärilehti kieltäytyi arvostelemasta tätä erikoislääkärin kirjoittamaa romania erikoisesta erikoislääkäristä. Siitä voi päätellä jotakin.

Varoitus! Kirja vaatii lukijalta kärsivällisyyttä ja älyä. Laajan yleissivistyksen omaavalle, huumorintajuiselle lukijalle se on valtava herkkupala!

Valkeeniemen lukuohje: Yksi luku päivässä on sopiva annos. Kuukaudessa kirja on luettu. Kolmannella lukukerralla se on paras.

Keskuspankissa 20 euroa, postitse 30 euroa.

Teneriffan Kissat, nidottu, 164 sivua,

170 värikuvaa

Kuvataiteilija Aleksi Joensuu

kuvat ja psykiatri Jyrki Joensuu sanat.

Ei esikuvia, tuskin jäljittelijöitä.

Kirjallisuuden laji? Parodia?

Painos loppuunmyyty!

Johanneksen Porsaat,

sidottu, 155 sivua

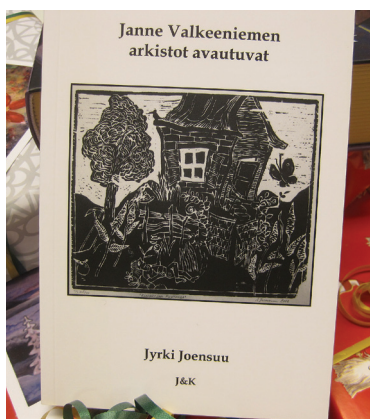
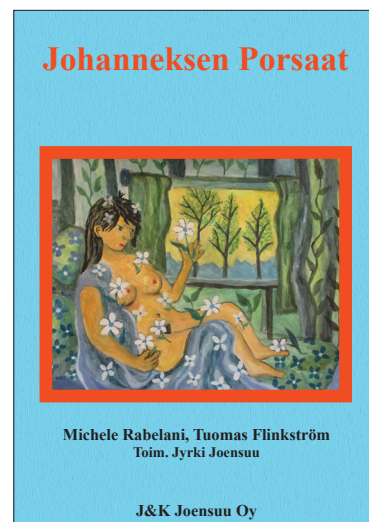
Jyrki Joensuu hurjin satiiri.

Päähenkilö on karanneen sikalauman johtaja, Sakari, josta Jumala loi naisen, josta tuli Suomen pääministeri.

Varoitukset!

Teos naurattaa melkein kuoliaaksi. Mikään puolue ei säästy pilkalta. Mikään yhteiskuntamme epäkohta ei jää rauhaan. Ei sovi tosikoille eikä tyhmille! Fiksut saavat kiksejä!

Keskuspankissa 20 euroa, postitse 30 euroa.

Janne Valkeeniemen

arkistot avautuvat,

nidottu 145 sivua

Jyrki Joensuu pakinoita

Keskuspankissa 10 euroa,

postitse 15 euroa.

Totuus sotalaiva Moskvan

uppoamisesta, sidottu 170 sivua

Jyrki Joensuu 42 hervotonta ja hallittua pakinaa, pohjalla nimikkojuttu, sotalaiva Moskvan kohtalo Mustanmeren pohjassa.

Varoitus! Kuoliaaksi naurattava teos.

Keskuspankissa 20 euroa, postitse 30 euroa.

Tilaukset

Puhelimitse ei tilauksia

tilaukset@jkoensuu.fi

Ostaja ei ota riskejä!

Lisätietoja 040 - 96 11 580

Kun potilas valehtelee

Kuuluisan sir William Oslerin viisauksia on kirjattu lääketieteen historiaan. Osler ohjeisti lääkäreitä: Kuuntele potilasta. Hän kertoo sinulle diagnoosin.

Nykyään ajatellaan: Ota potilaasta paljon laboratoriokokeita. Ne kertovat diagnoosin.

Todellisuudessa lisätutkimukset eivät paljasta kaikkea. Laboratoriokokeet johtavat joskus diagnoosin hakoteille. Voidaan sattumalta saada epänormaali tulos, joka ei liity tutkittavaan ongelmaan ollenkaan! Jatkotoimet menevät prinkkalaan.

Jos jättää kuuntelematta potilasta, voi tärkein, diagnoosiin vaikuttava tieto jäädä huomiotta.

Luottamus potilaaseen

Lääkärin täytyy olla ammattitaitoinen, luotettava ja rehellinen. Toinen potilas-suhteen perusta on potilaan rehellisyys. Potilaat esittävät

usein väärää tietoa.

Tavallista on oireiden liioittelu, jolla potilas varmistaa, että lääkäri suhtautuu häneen vakavasti. Keino on huono. Se aiheuttaa ylihoitamista, josta koituu haittaa.

On tapahtunut, että potilas valittaa ripuloinensa koko yön. Mahataudin tavanomaiseen tutkimukseen kuuluu tunnustelu peräaukon kautta. Kun sieltä löytyy kiinteää ulostetta, potilas on valehdellut.

Valehteleväminen on usein harmitonta, hauskaakin. Kun 1980-luvulla harrastajat kilpailivat Finlandia-hiihdossa, heitä vaivasi kummallinen yskä ennen kisaa. He tiesivät, että siihen ei auta mikään muu kuin efedriini-siirappi. Piti saada puolen litran pullo dopingia.

Petos ja vastametus

Työskentelin lääketieteen kandidaattina kesällä Kotkassa. Isoja teollisuuslaitoksia

oli seudulla. Työntekijät mielivät perjantaina merelle. Onget veneeseen, teltaa, evästä ja kavereita kyytiin. Se oli oikeaa elämää. Mutta oikeaan lääketieteeseen kuului oikea diagnoosi. Halusin hoitaa potilaita niiden perusteella.

Terveet työntekijät hakivat sairauslomatodistuksia keskussairaalan ensiavusta. Hoitohenkilöstölle oli tärkeintä auttaa vakavasti kipeitä, jopa kuolemansairaita potilaita. Lieviin vaivoihin suhtauduttiin suurpiirteisesti, ja saikkulappujen hakijat sen tiesivät.

Tavallinen muka-tauti oli noidannuoli ristiselässä.

Olin nuori ja totinen. En hyväksynyt sairaanhoitopalveluiden väärinkäyttöä. Usein oli kiirettä todellisten sairaiden hoitamisessa. Teeskentelijät aiheuttivat haittaa.

Ihmeparantuminen

Tutkimustilanteessa mukapotilaan hirtävään kipeä

selkä ei taipunut yhtään. Tunnistin esityksen ja kehitin varmentavan tutkimuksen. Kirjoitin sairauslomatodistuksen. Ojentaessani lapun potilaalle se putosi vahingossa lattialle. Potilaan hirtävään kipeä selkä taipui yhtäkkiä täydellisesti, kun hän kumartui poimimaan arvokasta paperia. Ihmeparantuminen? Pöh, totuus tuli ilmi.

Tämän luotettavan havainnon mukaan selkä toimi normaalisti. Laitoin nopeasti jalkani todistuspaperin päälle, ja pyysin potilasta poistumaan.

Pikaisesta parantamisesta en saanut kiitosta, vaan tappouhkauksen! Sairaslomien hakijat loppuivat viikossa. Puskaradio toimi.

Vilppien paljastaminen ei kuulu lääkärin työhön. Se on ikävää! Lääkärin tulee olla potilaan puolella. Huijareiden kärehtäminen toimii oikeiden potilaiden hyväksi.

Mikä mies on Jyrki Joensuu?

Olen Synaptorin päätoimitaja. En ole julkkis. Lääkäriammattissa ylenin ylilääkäriksi kolmella erikoisalalla. Olisiko kannattanut pysytellä vain lääketieteessä? Silloin minusta ei olisi tullut kaikkien alojen asiantuntijaa.

”Se joka ei mitään yritä, ei mitään saa.” Jos yrittää paljon, onnistumisten todennäköisyys kasvaa.

Elämän tarkoitus

Kaksi istujaa pitkän illan, Auvo Taivalvuon ja Jyrki Jo-

ensuun keskustelivat 1980-luvulla tuntikausia. Löysin elämäni tarkoituksen. Jokaisen on löydettävä omansa. Tai antaa etsinnän olla.

Muutu!

Kolmikymppisenä en ollut psykiatri, mutta tein itsestäni oikean diagnoosin, epävaikaa persoonallisuus. Sanoin peilille: - Tollaisena en sua hyväksy!

Itseni vakauttamisen poluilla vaelsin kompastellen. Persoonallisuus laimentui.

Elämän tarkoitus pysyi tiedossa, ja tavoitteet toteutuivat.

Jos vaiheeni ja aikaansaannokseni kiinnostavat, lähetän CV:n. Ei maksa mitään. jyrki.joensuu@jkjoensuu.fi.

Väistämätön vanhuus

Saksan sich umdenken tarkoittaa ”ajatella toisin”. On muutettava ajatteluaan, jos haluaa muutosta. ”Ikä on vain numero” on tylsä ja epätosi hokema. Mitäs numeroista!

On opittava elämään omien, heikentyvien kykyjen ehdoilla. Sen hyväksyminen on kova prosessi.

Kun vanhus kuulee 80-vuotiaasta maratoonarista, hän masentuu. Hänen on vaikea käydä rollaattorilla lähikaupassa.

Kuulo katoaa. Näkö hämärttyy. Voimat heikkenevät. Muisti pätkee. Jaksaminen loppahtee. Ei voi touhuta ihanteellisena mummuna tai pappana, kun ei pysty kyykkimään. Saavutus on se, että ei luo kärttyisän äijän imagoa.

Loppu lähenee

Ennen toivuin vammoista ja sairauksista ennalleni. Koronatulehdukset aiheuttivat pysyviä vaurioita. Rokotukset eivät ehkäisseet mitään.

Henkinen ympäristö on kutistunut. Monet tärkeät ihmiset ovat poistuneet iäksi. Lapset ja lapsenlapset ovat hyviä tyypejä, mutta he eivät ole kavereitani. Heillä on omansa.

Olen minäkin harjoitellut poistumista: Lopetin tulevaisuuden suunnittelemisen. 75 vuotta jatkuvasti suunnittelin. Tottumuksesta luen tiedejulkaisuja, vaikka uuden oppimiselle ei ole käyttöä.

Ich muss mich umdenken! Täytyy ajatella toisin!

Sopeutumisvalmennusta vainajan rooliin en tarvitse. Olen elämältä saanut mitä ikinä unelmoin. Violeta Parra sen lauloi: Elämälle kiitos!

Synaptori

Viidettä vuotta ilmestyvä Synaptori on antanut mahdollisuuden julkaista vapaasti. Mikä on parempaa kirjoittajalle kuin riippumattomuus? J.W.Snellmanin Saima ilmestyi kolme vuotta.

J&K Joensuu Oy kustansi kirjani Janne Valkeeniemi, ja pysyi pystyssä. Honore de Balzacin kustannusfirma teki konkurssin.

Jos en kykene Synptoreita tekemään, lukijat voivat lohduttautua sadoilla julkaistuilla jutuilla.

Helsingin kirjamesuilla J&K Joensuu Oy:n markkinointiosasto esitteli Janne Valkeeniemeä. Myös kirjailija on kuvassa. ”Ei mikään autofiktio! Tää on prätäkäktio.”